

טורי יקشتדט נתן

14730

בן צפורה ו אברהם

נולד ב - 15.1.1929

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב - 5.1.1949

בקרבות ליד רפיח.

ויקשטרט נatan

בן אברהם וצפורה. נולד ב-15.1.1929. בקניגסברג, פרוטה אשר בגרמניה, אביו, מנהל בית-חירות לארגז' אוטומובילים, עלה ארץ ב-1933, נתקבל לעובדה בחברת החשמל בחיפה וב-1934 העלה לארץ את בני משפחתו והתיישבו עמו ושם הייתה ראשית חינוכו של נתן. ב-1936 נאלצה המשפחה לעזוב לкриית-מוצקין מחשש המאורעות. שם המשיך נתן בלימודיו עד 1939, כאשר הווער אביו לטביה מטעם חברת החשמל, ושם סיים את חוק לימודיו בבית-הספר העממי. היה פעיל ב"הנוער העובד" וב"הפועל". יצא להכשרה לקיבוץ נعن. שניםים עשה שם בעבודות-משק שונות בהקדשו זמנו. הפניו ללימודים ולענני בטוחה בהורכה בקורסים. לביקשת הוריו חור לטבריה. החל לעבוד בבית-החרושת לארינה "אגל", ומיד החביב על הכל בהתגונותו הצנועה וכישר תפיסתו בעבודה. עם זאת המשיך בפעילותו בהדרכה מטעם ההגנה" וגם עשה בהדרכה בימאות. כదרך השתתף בכיבוש ביריה, עם חhilת מלחת-השחרור צורף לפלוגה בגדור אחד ולאחר השתלמו כמ"כ באלונים נתמנה לאחראי על מחנה-האיםנים בכר-חיטים.

בשעת כיבוש טבריה השתתף בהעברת תחמושת ומazon דרך הכרנת לערמות בעיר העתיקה. ב-15 במאי 1948 שימש כסגן מפקד בקרבות עמק-הדרון ההיא בין מביא האספהה והtagבורת לסירה. כשעbar הגדור לאימהונים הצעינים בהדרכת אנשיו לkrarat הקרבות בנגב. הגדור עבר לנגב. בתנאים קשים ללא מחסה אוール, מופקרים למטר סוחף, מן סעד רוחני לחניכיה. בכ"א בטבת תש"ח (3.1.1948) נערכה ההסתעורת על המשלט האחרון ליד רפיח (הנקוב "בית-הקבורות") ושם פגע בו כדור האויב. לאנשיו נתן הוראה, "התקדו חבריה!" ולא יסף. הכוו היעדרותו למנוחות לגורחל ליד שפת הכרמת ב-5.1.1949. תנועת "הנוער העובד" ציינתה: מזריך מעולה וסמל לאומץ-לב. אביו נפטר שנתיים לאחר נפילתו וטרם הוציא את נשמתו ביקש לקברו ליד בנו. בקשו נחמהה.

הקרב בו השתתף נתן זיל

פלישת הצבא הסורי לעמק הירדן

הצבא הסורי הפולש לכל חטיבת חיל-רגלים מוגברת, שהסתיעיה בגדוד שריון ובגדוד תותח-ישראל ומרגמות. הוא פעל כצבא סדייר ומאמן בסיווע אווורי וארטילרי. הצבא הסורי פעל על-פי תוכנית קבועה מראש בשלושה שלבים: תחילת התבוסה בתל-אל-קסר ותקן בכוח רב את היישובים מסדה ושער הגולן על מנת לאבטחו את אגפו הדורומי-השמאלי. אחר-כך כבש את "מתחם צמח" (העירה, הקרנטינה והמשטרה) ובכך פתח לעצמו דרך לשלב השלישי והמכרע – פריצת "קו הדגניות".

על עצמת התקפה הסורית כתוב נחום גולן: "...בהערכה המצב ובניתו המהלים האפשריים של האויב, הונח כבר למפרע ציר התקפה זה של הצבא הסורי. ובכל זאת פלישתו של כוח סורי רב לעמק הירדן הממה בתחילת העמק ואת תושביו... דבר שהתבטא בתוכנותם המוגבלת של היישובים לקראת מועד הפלישה. ימי גשר הראשונים היו סימן אזעקה ליישובי העמק, אשר נפתחו לאט משאנוותם וمبטחונם המופרז... ובماוחר הוגברו הביצורים, החפירות, התכוונה והדריכות..."

אין לאנכה

- משלט 106 הורעת ע"י תותחי האויב. 31.12.48
- בחזיות: — לכוחותינו ניתנה פקודה לסגת משתח-סיני ולפנות את כל המשלטים עד עוגיה. 1.1.49
- בחטיבת: — פלוגת-הכיפים. ערכה סיור נוסף אל כביש עוגיה–רפיח. 3.1.49
- משלט שירנוראן והפגנו ע"י תותחי האויב. 2.1.49
- מבצע "חרבי" שלב ב': כוחות של החטיבה עם כוח נוסף מיחוזה-אחותם. שיטעל מכביש עוגיה–רפיח, הועדו לכבות את רמיה. 3.1.49

- 18.4.48 — המערה בטבריה.
- 20.4.48 — ערבי-קדריש, השוכנים במרחב 2 ק"מ על הרכס שמצפון למושבה כנרת, פינו את כפרם ועברו לצד.
- 3 מכוניות-ים שאירבו טענות מזכרים הוחרמו על ידי אנשיינו בקרבת עפולה.
- 22.4. — מנגד העربية, על אסיהורן לניל'ה-עלון, פונתה מתושביה הערבים; בכפר הוחרמו 12 רובים. ביום ההוא פונה גם הכפר עבודיה, השוכן מערבית לבית-זער, הושבי שני הכפרים עברו לעבר הירדן.
- 23.4. — ייחוות ברק" תקפו בלילה את צמח מצד דרום. הצבא-זרבטי החונה במשטרת התערב בקרבת ואנשיו נסגו מן הכפר באבדות. עם זאת — הלה תנועת בריחה ערבית, בעיקר של נשים וילדים, לעבר אליהם.

הקרב בו השתתף נתן ז"ל

כיבוש טבריה הערבית פתח אפשרויות למלחמה-תנופה גטיהור מרחב הגליל-התחתון. נפילתו של הריכוז הערבי הגודל הדמיוה את שאר הערים וערערה את בטחונם. הגדירותם תבוסתני נשתרר בתוכם. כל הערים הקטנים שבעמק-הירדן ובקרבתו, פרט לצמות, נתפנו מושביהם. צמח היספה עדין. יושביה בטחו בבריטים, שיישבו בקרבה, ובתגובה, שtagיעו אליהם מסורת. מאידך גיסא — קרב יום הפינוי הבריטי, והיה צורך להבטיח את תפיסת עמדות המפתח ולטהר את המרחב הפנימי מכוחות אויבים בקרבת ההתקומות העתידה עם צבאות המדינות השכנות.

התקפה הראשונה על צמח, שנערכה ערב פסח, הייתה פשוטה של פלוגה לערך, שהוצרכה לאלאץ את ערבי צמח לנזוב את עירתם אף בלי שתיכבש. אלא שהבריטים התערבו בקרב זה וכתוכזהה מכך נאצוו כוחותינו לסתור חורה באבדות. העירה לא נכבשה.

ערב הפינוי הבריטי, ב-27.4.48, תפסו כוחות של החטיבה את תחנות-המשטרה שבמרחבה. אך בשתיים — באלו השוכנות על פתחיו של עמק-הירדן — פרצו קרבנות. משטרת-צמח נכבשה מיד הערבים שחדרו לתוכה, ומידי לאחר מכן פונתה כל העירה מתושביה, ואלו בגשר פתחו כוחות-הרגיון בהתקפה על המשק, לאחר שבני המשטרה נתפס ע"י חבירו.

התקפה על משלטי רפואי

שלב ראשון במצ'ע "חוּרְבָּ" הופסק באמצע, בטרם השוגן תוצאות מכירעות. בשעה שעמדו כוחות-החזית לסגור בורוע-אדירים ולכתר את כל צבא-המשלו המצרי שברצעת החוף, נתבלה פקודת-הנסיגה לכל כוחות החזית לפניות את שטח-סיני, היה זה בלחץ ובתערבותם של כוחות-יחוץ שהצילו את הצבא-המצרים ממפללה ניצחת.

הרוּעַ המורחת-דרומית של המערך המצרי מוגרה אמן כליל, אך המערך שלוארך בכיש החוף — מערכ עוזר רפואי,עד בעינו. בשלב השני של הפעולות נכבש, איפוא, כוחות-החזית למיגרו של מערכ זה, והפעם — בתחום השטח הישראלי בלבד. מגבלה זו בשיטה, אשר שללה מראש כל אפשרות לתחרון מקרים, הגדרה את קשיי הביצוע וכן האמירה את המחר שנדרש היה לשלם עבור הצלחה. ועוד מגבלה — מן. אף כי טרם ברור היה במידוק מתי חישא התערבות האוסם פרוי וויכרו על הפוגה הדשאה הרוי בכל זאת לא היה ספק, שהמן שנוחר הוא קזר ביותר ואלו כאן הייתה צריך להתחיל הכל מבראשית, מבלי יכולת ליהנות מהישגי השלב הראשון.

רפיה הייתה בסיס לכוחות המצרים שפעלו בחזית, בה היתה מפקדת הכוחות ובנה נמצאו בסיטי-האספקה והצד ישל היל-המשלות. כיבושה היה מביא את מכת-המות על המערך האחרון של צבא-הפלשים. כוחות-ההטיבה ויחידה מחתיל-אחות הוועדו לפrox את מערכת-הביצורים המגינה על רפיה. כוחות נוספים ערוכים היו לנצל את הצלחה הראשונה.

יהידות-ההטיבה נתפנו מפקד החזקת המשלטים בגורה ע"י יהדות-אחרות כולל יהדות ע"ל^ו) שגיסו משקי-הסבירה והחטיבה נערכה סביב גבולות לשלב השני של מצ'ע "חוּרְבָּ" (ע"י).

גורת הפעולה העתidea — מערכת המוצבים המגינה על רפיה מצפון-טורטה. מוצבים אלה נמצאו למשעה על רכס-קרוקרי-חולות מוארך העובר מצפון לדром, אשר הסתייר מ暢יפתנו בנוראים את אוור מהנה-רפיה. בין רכס זה לירם מטה נמר וחליל שבמרכו מהנה עזוב ומונוטן. כביש מוביל מן המאהה-העוזב לעבר הגדות הצפונית של מהנה-רפיה, ועובר בקרבת שתי פטמות נמוכות, הנישאות מעט מעל קו-הרכס. פטמות אלו גדורות סיבין ומוקשוחה, כמו פילובוקס-מונג יוצרת היפיטה הדרומית כלפי הבא מכביש המאהה-העוזב. בalfa מזון מקום זה כב.ג. 102. מימין, קצת עמוק צפון-מערב — משלט נוסף המגן על מבואות-רפיה והגדות הצפונית. מעבר למשלט זה נצפה היטב הקביש המוליך צפונה ותנעה המכניות בו הרבה יותר. פגמת רכדרפה עגלות מעט ונמצאת ממזרח למחנה העזוב ומציגות בalfa בית-

קבורות. בין פיטמה 102 ובית-הקבורות, ממש מעברו הדרומי של הכביש — מוצב קטנטן שנתפס ע"י המצרים וזה מקרוב. זו היותה מערכת-המוסכים שעלה הצלחה הוטל לככשת

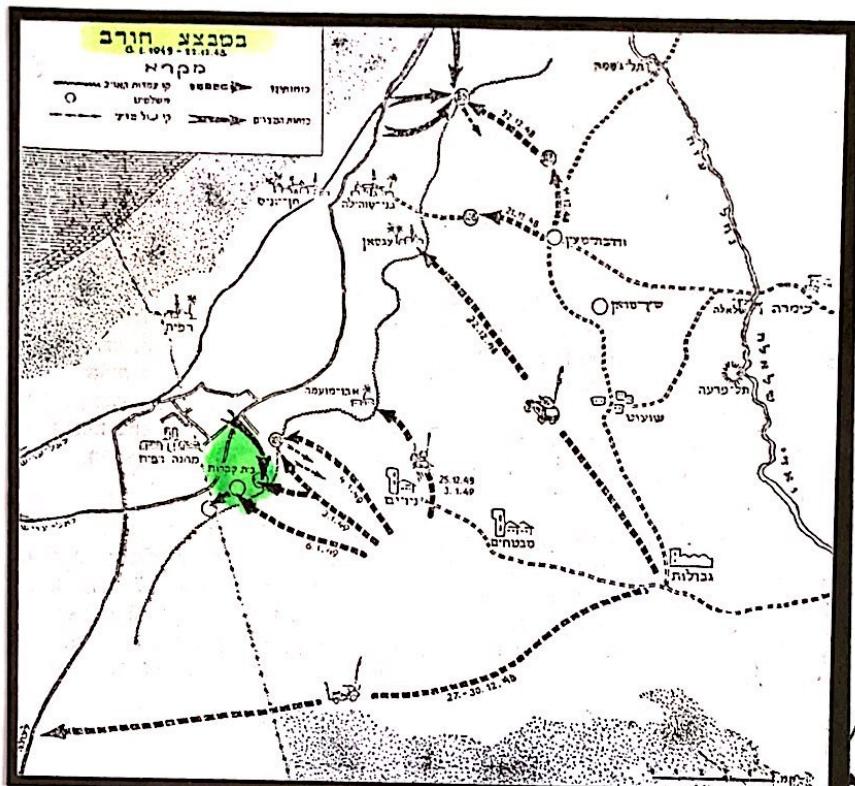
לא היתה לנו שהות יתרה לסיוור וללימוד השטח. הפקודה הגיע סמוך לזמן ביצועה והסירות מרותקים היו למורה צפונית יותר. לפעילות מתמידה שם ולא נתפנו דימ להכרת שטחים אחרים.

לילה קודם התקפה הגיעה הסירות ובלשו את השטח והדריכים המובילות למשלטים. הם קבעו לעצם סימני זיהוי ואיזומוטים. לאחר שהשתה חד-גוני ושר והמובילים עולים היו לתעות בו בנקל. במירה נמגבשה גם הכנית. גדור "ברק" נועד להוות הגל התוקף הראשון. הסיום הארטילרי ינתן בהתחאם לדרישות מפקדי-אכזות התקופים.

אור ל-4 בינוואר נעו הכוחות לאירועי הערכות בקרבת נירם. בבסיטי-היציאה נערך הגדור למפקד. עם שקיית-ההشم יוצרות הפלוגות מעין חי"ת. המג"ד עומד בתוך ונושא את דבריו. אחר עולות היהידות על המכניות ונעוטה מערבה. מסביב דממה מולטה בדיםומים אחרים, המרחבים העצומים קולטים לתוכם את הטור שיגלה בעוד נזומה. הנסעים במכניות דרכיהם — מתייחסות של טרנס-קרב. ההרגשות מעורבות כרגע. כל קרב, כל לחימה מעלה את חששותיהם כלמבחן חדש, ראשוני, כמו שלא הוכר מעודן.

מכניות עוברות בדרך על פני שאר היהידות. מרכבים זה את זה במו-על-יד, חולפים ליד התותחים המוצבים באחד מעיקולי-הדורך המובילות לנירם. הללו נוכנים לסייע לאיל-הרגלים התקופ.

המכניות נעזרות לפני נירם. הלוחמים יורדים מן המכניות. מסתדרים לפי סדר מסע-התקרבות. כל לוחם — נשקו וחרמל מנת-ברולו עלייו ותחמושת-AMILAIM. אנשי הפלוגה המסייעת נושאים את המכניות והמרגמות על גבם וובלידי-הפגזים וארגזוי תחמושת בידיהם. — הקרב במשלט 86 הטעיע את קלחו על כל יהידות-ההטיבה. ברג'-האספקה חורר ועובר בדרך שנייה. שנתגלהה לפני נמן מה ע"ג, אנשי גדור-

מבצע בו השתתף נתן ז'יל

מבצע "חורב" -

הקרב על "משלט בית הקברות" (ינואר 1949)

השלב השני של מבצע "חורב", קרבנות רפואי וצומת רפיח (מ-3 עד 8 בינואר 1949), החל לאחר שאולティיטום בריטי-אמריקני אילץ את צה"ל לסתת משטחי חצייה איסיני. לפיכך נעשה מאמץ להכotta את הכוחות המצריים בתחום ארץ-ישראל עליידי התקפה מתואמת על מתחמי רפואי. במבצע נטלו חלק כוחות של חטיבת גולני, חטיבת ה"זוקן" (חטיבה 8) וחטיבות הפלמ"ח "הרآل" ו"הנגב" כולן בפיקודו של אלוף יגאל אלון מפקד חזית הדרום.

הפעם הופעל גדור "ברק" במטרה לכבות את "משלט בית הקברות" והמשלטים שלו היו החולשים על מתחם רפואי ולחסום את כביש עזה- רפואי. ההתקפה על "משלט 102" נכשלה, ונסיונות נוספים שנעשו כדי לכבשו עלו בתוהו. לעומת זאת נכבש "משלט בית הקברות", ומגינויו נאלצו לעמוד מיד בהתקפות ניגוד רצופות של חיל הרגלים המצרי הנתרמן שוב בטנקים, וחלים, נושא-להבים וסיווע ארטילרי צמוד וצפוף. לאחר יומיים של קרבי-הגנה עוז נטאפס גם "משלט הקרים" ונווצר מערכ ישראלי רצוף מדורים ומזרחה לריפוי. אלא שההתקפה המכרעת על מתחם רפואי לא בוצעה, מאחר שבו ביום ביקשו המצרים משא ומתן לשבי-ת-נישק, והקרבות בהזית הדרום נפסקו.

בהתארגנות לקרהת המבצע

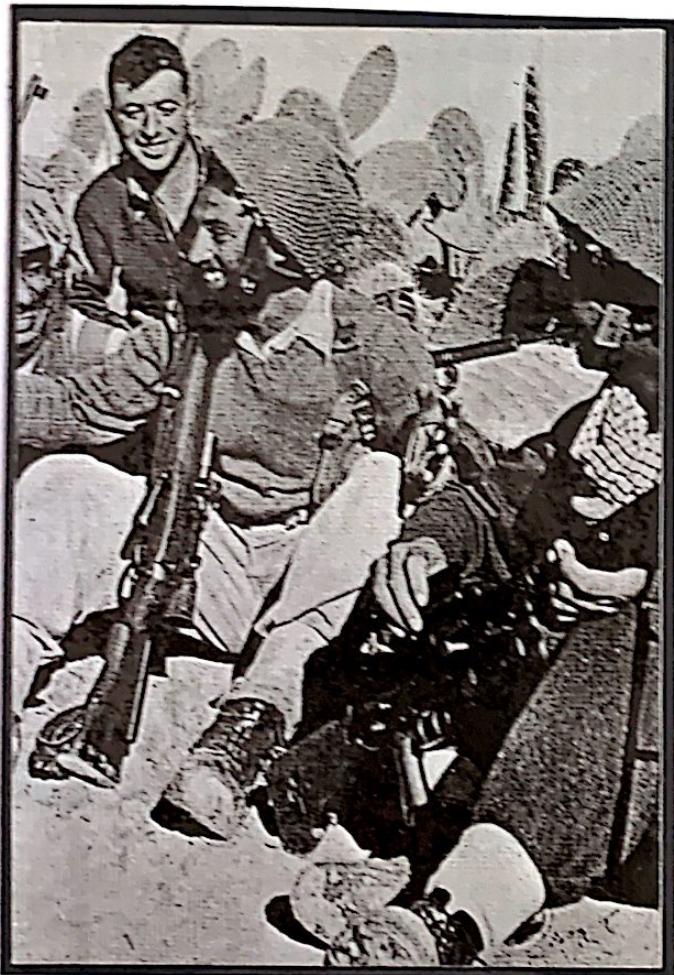
תוך כדי הפעולה

פינוי נפגעים

בהתנה

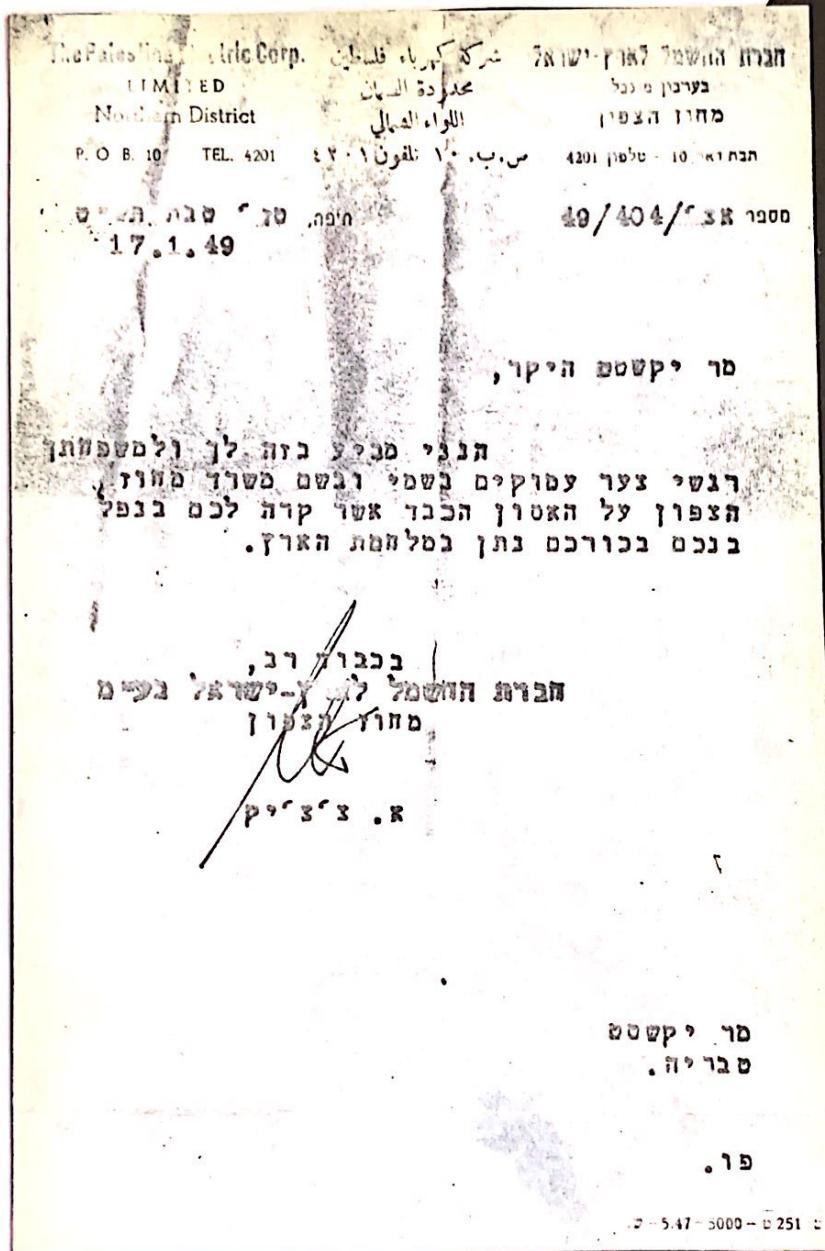

יקשטיידט נתן

בן אברהם וצפורה. נולד ב-1929.1.15 בקניגסברג, פרוסיה אשר בגרמניה. אביו, מנהל בית חרושת לארגזי אוטומוביילים, עלה ארץ ב-1933, נתקבל לעובדה בחברת החשמל בחיפה וב-1934 העלה לארץ את בני משפחתו והתיישבו עמו ושם הייתה ראיית חינוכו של נתן. ב-1936 נאלצה המשפחה לעبور לקריית מוצקין מלחמת המאורעות. שם המשיך נתן בלימודיו עד 1939, כאשר הווער אביו לטעמם חברת החשמל, ושם סיים את חוק לימודיו בבית הספר העממי. היה פעיל ביינוער העובדי וביהי-הפועל". יצא להכשרה לקיבוץ נען. שנתיים עשה שם עבודות משק שוניות בהקדישו זמנו הפנווי ללימודים ולעניני בטחון, בהדרכה בקורסים. לבקשת הוריו חזר לטעמם. החל לעבוד בבית החרושת לאריגה "אגל" ומיד התהבר על הכל בתנהגו הצנועה וכושר תפיסתו בעבודה. עם זאת המשיך בפעילותו בהדרכה מטעם הייגאנהי וגם עשה בהדרכה בימאות. מדריך השתף בכיבוש ביריה. עם תחילת מלחמת השחרור צורף לפולוגה בגדור אחד ולאחר השתלומו כמי'יכ באלוונים נתמנה לאחראי על מחנה האימונים בכפר חייטים.

בשעת כיבוש טבריה השתף בהעברת חמימות ומזון דרך הכנרת לעמדות העיר העתיקה ב-15 במאי 1948 שימוש כסגן מפקד בקרבות עמק הירדן והיה בין מביאי האספקה והתגבורת לסגירה. כשהעיר הגדור לאימונים הצעין בהדרכת אנשיו לקרבתה בנגב. הגדור עבר לנגב. בתנאים קשים ללא מחסה או הלה, מופקרים למטר שוחף, נתן סעד רוחני לחניכיו. בכ"א בטבת תש"ח (3.1.1948) נערכה ההשתערות על המسلط الآخرון ליד רפייח _ (הנקוב "בית קברות") ושם פגע בו כדור האויב. לאנשיו נתן הוראה, "התקדוו חבריהו" ולא יספ. חבריו העבירו למנוחות לגן רחל ליד שפת הכנרת ב-1949.5.1. תבורת "הנעור העובד" ציינთהו : מדריך מעולה וסמל לאותם לב. אביו נפטר שנתיים לאחר נפילתו וטרם הוצאה את שמו ביקש לקברו ליד בנו. בקשו נטלה.

נכtab למשפחתו - מחברת החשמל

סבירה 6 אמצעי חנוך

בית-הספר העממי
סבריה

טירון י. קִרְבָּה גְּדוֹלָה.

וְאֶחָד מֵעַלְמֵי אֲמִתּוֹתֵינוּ כְּלֹא יִזְמְרָא - הַלְּם.

רָאוּ אֶלְמַנְחָה וּמַגְלֵת תְּשׁוּבָה כְּלֹא יִתְעָזֶב.

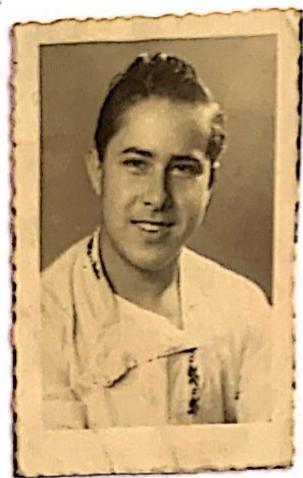
בָּרוּךְ הוּא שֶׁלְּבָבָךְ שֶׁלְּבָבָנוּ מִכָּלְבַּת צִדְקָה.

וְאֶלְמַנְחָה וּמַגְלֵת תְּשׁוּבָה כְּלֹא יִתְעָזֶב.

וְאֶלְמַנְחָה וּמַגְלֵת תְּשׁוּבָה כְּלֹא יִתְעָזֶב.

לִפְנֵי זְבֻבֶּךָ צִדְקָה כְּלֹא יִתְעָזֶב.

תעתוז אשור

תרומות ♀ יומ ♀ הולודות

תקון יג' נובמבר

פקדת את הקרון הקימת
לכבוד יום הולודות
ביום ג' נובמבר ורבע
את תרומותך במספר שנותך

חדרל וחותם ימך

קרן קיון נ לישראן
הוועד ותאזרחי נארץ ישראן

קרן קיון לישראן בענין
רשומה באנגליה

כותבים למשפחתו לאחר מותו של נתן

רשות הולמת ירושלים החלטה

ספ. אוניברל ח'ר (137 מ' מ' 15/05/2017) ירושלים.

יעמאות נזק ולחם, אוניברל ח'ר האחים אקרובט,

ב' דג' מאי (ל' ח'ם ח'י) בטעה בטעון רצח אוניברל ח'ר רון השופט גזוק.

הרין כנרת אקרובט און סטם פטוף האמצעה, און 20 נובמבר

3/2017 החלטה פוליטי. וכונתו כטירוף קומם כהה החרה.

שם פיאתא דעאניה הויה לה חייה טראיים פלאים ואלטרו

הה' כ' רצח פלא, פלא, פלא (ל' 15/05/2017) ירושלים

שאלהת שאר הנטירוט, נוכחותם הימורם אוניברל ח'ר רון כראוי.

הם דע' רשלג אוניברל ח'ר הנטירוטה מערך.

אל' פלא דאונט אוניברל ח'ר רון כראוי פלא כפה' קב' מ' 15/05/2017

הנפוך פלא אוניברל ח'ר רון כראוי - פלא כראוי כראוי.

הנפוך פלא רעתה און כראוי -

לפניהם שפטה און כראוי.

רשות הולמת

... כראוי אוניברל ח'ר רון כראוי ...

ה"י קדס כו"כota ופ
גפיה נקי הפסוף ומייקו ריאלאות
גפיהן הנקכיאן בזעקהות גפה פיל
ול סיכול יא - פיליגות.

ה"י קדס - כレスיסי פג
כלכיא נטהוואר כהה ופקי דירחיא
בלאנט נפוג דירחיא ופ נfine ופ עיביא
ואנקזילט פילה - אלייד.

30. 12. 118

גלוויי פילודינם מדרה ים.

היום גלוויי נחתה ניזוות אנטוליה וסלאביה.
האר שמייר אוניברסיטה 10.00. ו- 13.00
ההס אוניברסיטאות סטודנטים ראנז'ר
הכף. נס ראנז'ר אוניברסיטה (ו- 10.00)
ב. אוניברסיטאות אוניברסיטה קירז'ם בראטשין שוויה 10.00.
כ- 10.00 אוניברסיטה נס פולאדיי אוניברסיטה הנז'ה
ההס אוניברסיטה סטודנטים ראנז'ר גלוויי
ההס אוניברסיטה נס פולאדיי אוניברסיטה הנז'ה
ההס אוניברסיטה סטודנטים ראנז'ר גלוויי.

בוגדים

ההס אוניברסיטה נס:

182 1.12. 1913 מס' 321

ס. 6366 ג. 1.12. 1913

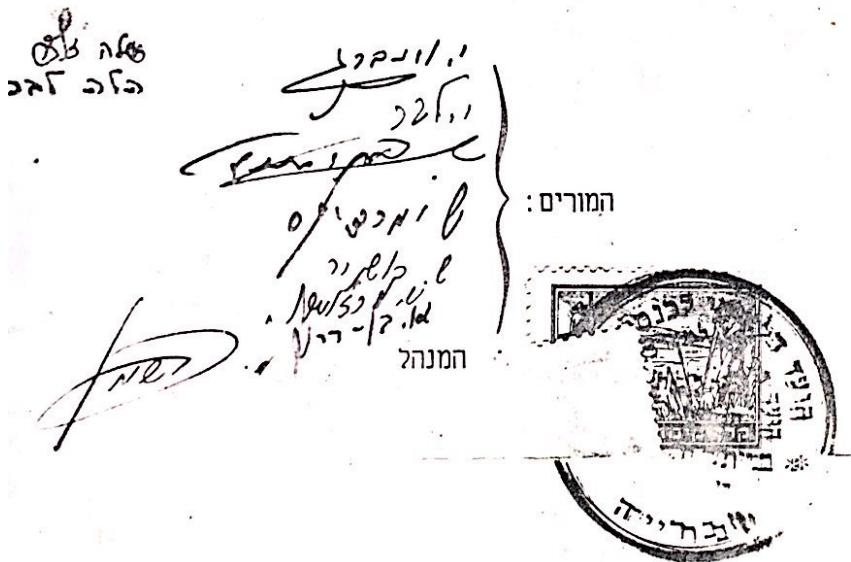
בֵּית סְפִּרְתַּה הָעֲמָםִי
בְּלִבְנִיה
(שְׁמוֹנוֹת שְׁנוֹת לְמוֹוד)

גָּדְלָה אַוְתָּה לְכִינָה יִשְׂרָאֵל
חוּרָה המְנָהָל לְמַעֲרַבָּת הַחֲנִיאָה
מְחַלְקָה הַחֲבּוּרָה

תְּעִורְתַּת־גָּמָר

וַיְד קַשְׁדָּה נָתָן בְּגָמָר וְגָמָר לְמַחְלָקָה ۶ בְּגָמָר וְגָמָר אֶת זָק וְלִמּוֹדִים שֶׁל בֵּית סְפִּרְתַּה הָעֲמָםִי בְּשָׁנָה תְּשִׁׁיאָה
הַסְּפָר כָּאֵא וְעַפְיִ הַחְלָתָה המְעוֹצָה הַפְּדוּגָה נָתָן לְזָק תְּשִׁׁיאָה גָּמָר זָק.

יּוֹם גְּמָר לְחַדְשָׁה גָּמָר תְּשִׁׁיאָה

דואזן: (טבון) דואזן 11.2.14 (7)

ג'תון ו' אנטיסטרוף

עליז עלייז שצחוק חילוניות לא היה סר ספניז. כבר ביאזרות
יצא לחכשה בגדען (אייבוז). ביזום עבד בכוח חרוץ
כעבוד שנחדרים חזר לאזרע לחורז. ביום עבד בכוח חרוץ
ובלייה במחתרת. עוז נזר היח בעלה ז' ביריה וצער השתחוף
בכח כמדריין. מיר זרגישה בו "האורה" שאין בחור זה בכולם
ומינחה אותו למדריין. הוא לא השתק בזזה, ובחתולת הגירות
בטבריה חייה חרשות שבא למשרד בכבדי עבידתו, כמחכה רק
לאוthonה הפוקודת. הנער הצעיר, שעדרין לו מלוא לו 20 שנה,
לא ראה מנוחה, בקרבות בעמק השתחוף,חתמpter יריות זחל
למטח כרי להגיעה ולמלוך ידיות.
בכיבוש טבריה השתחוף ולא פעם או פעים ראה את הטוח לפני
עיניו. בסג'רה השתחוף ובלובייה, ומשמר העמק.
וחנה באח חננראח לנגב. הוא סמח והיה קורא: לנגב אננו
יורדין.... ובאחד ממכחביו כתוב הביתה: אם א; אין הנגב
איום כמו שאומרים. קר בו אמן אך אנו חשבו חננראח ניכל
לכל. מסולס לא חתלונן. מה שהו לא בסדר, חמיר עד בראש
וחיה מ-וז' החברה. הוא יצא לחחקפה אלא ע... . בסמל מהלקה
ולא חזר.....

החוותמת: לבנון

נולד ב- 15.1.1929 בקינסברג, פרוסיה אשר

ה/ס/ס/ס

בגרמניה, להוריו מַטָּן וצפורה. אביו, מנהל בית

1933

חוֹרֹשֶׁת לְאָגָזִי אֲוֹטוֹמוֹבִילִים, עליה ארזה ב- 1931, נתקבל

לעבודה בחברת החשמל בחיפה וב- 1934 העלה את בני

מְשֻׁפְתָּו שְׁנַחֲטָקָעֵו בעכו ופה החל נתן דראשית חנוכיה.

ב- 1936, נאלציו לעבור לקריית מוזקין מסכת המאורעות.

שם המשיך נתן בלמודיו עד 1939, כאשר עבר אג'יו

לטביה, מטעם חברת החשמל, ופה סיים השכלה העממית.

היה פעיל בנוער העובד דב"הפועל". יצא להכשרה

לקבוצת "נען". שנתיים עשה פה בעבודות משק שוניות

בקדרישו זמגור הנוטר למורדים ולעניבי בטחוניא בדרכה

בקורסים. לביקשת היורין חזר לטביה.ogeneous להמתינות

בבית חrosisת לאירועה אגלו" ו מהרה התחבב על הכל בתנאיו

הצעירה וכשר תפיסתו בעבודה. עם זאת המשיך בפאזיליות

בדרכה מטעם ההגנה וכן עשה בהדרכה בימאות.

CMDRICH השתף בכבוש ביריה. עם תחילת המלחמה

זרף לפולונה ג' בגדוד 12 ולאחר השתלמי כמ"כ באלווניס

נתמנה לאחראי על מחנה האמוניים בכפר חייסים.

בזאת כבוש אבריה השתף בהעברת תחמושת ומזון דרך

הכגדת לערמות בעיר העתיקה, ואח"כ ב- 15 במאי כסגן מפקד

בקראיות עמק הירדן בין מגישי האספקה והתגובה לגזרה.

בתום המלחמה ג' נפל בגוּרְלוֹ אחראיות על המשלט הטסוכן

"טורמן" בקרב גזרה. כשעבך הגדוד לאומנים גזירים

בדרכם אנשי לקרמת הקרבות בנגב. הגדוד פבר לנגב.

בתגאים קשים ללא מחסה אהל, סופקרים למסר

סוחף גתן סעד רוחני לחנכיו. 2-3.1.48 (ג' שבת)

גערכה הסטערות על המשלט האחרון ליד רפיח (הנקיוב

"בית הקבריות") הסיגרו כדור האזיב. לאבשין גתן

הראה "התקדמו חבריאין ולא יסנו".

תבעת הנער ציינתהו: מדריך מעולה וסמל של

אומץ לב. חבריו קברוהו בגן רחל ליד שפולי הכנרת.